

عنوان مقاله:

خاستگاه تورمالین در میکاشیستهای مجموعه دگرگونی گلگهر در جنوبخاوری پهنه سندنج- سیرجان (شهرستان بافت، استان کرمان)

محل انتشار:

فصلنامه پترولوژی، دوره 9، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حسین فاتحی - دانشگاه شهید باهنر کرمان

حمید احمدیپور - دانشگاه شهید باهنر کرمان

حسام معین زاده - دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

در میکاشیستهای کمپلکس دگرگونی گلگهر در جنوبخاوری پهنه سندنج- سیرجان (استان کرمان)، بلورهای تورمالینی دیده میشوند که مقدار کاتیونهای Mg و Na در آنها بالاست (Mg: ۱.۸۳ a.p.f.u.; Na: ۰.۶۸۰ a.p.f.u.). این تورمالینها از نوع دراویت هستند و به سری آلکالن تعلق دارند. نیمرخهای ترکیبی از مرکز بهسوی حاشیه، نشاندهنده منطبقبندی شیمیایی ضعیف در آنهاست. وجود میانبرهای کوارتز در این تورمالینها، مرزهای تعادلی آنها با بیوتیت، جایگیری برخی از این کانیهها در جهت شیبستوزیته سنگ و منطبقبندی شیمیایی ضعیف در آنها نشاندهنده پیدایش این تورمالینها هنگام یا پس از اعمال نیروهای زمینساختی در سنگهای منطقه هستند. دادههای ترکیب شیمیایی تورمالینهای بررسیشده، که در آنها مقدار F کمتر از ۳/۰ و مقدار FeO^* کمتر از ۸/۰ درصدوزنی است و همخوانی مثبت میان Mg و Fe نشان میدهند این کانیهها ماگمایی نیستند و محصول واکنشهای دگرگونی هستند. درباره سازوکار پیدایش این تورمالینها گمان میرود با افزایش دما و هنگام دگرگونی و پس از آن، عنصر بور از سطح کانیههای رسی آزاد و در سیالها میانروزنهای انباشته شده است. سپس این سیال سرشار از بور با کانیههای سیلیکاته مانند بیوتیت واکنش داده و تورمالین را پدید آورده است. منطبقبندی شیمیایی ضعیف در تورمالینهای بررسیشده نیز گویای این نکته است.

کلمات کلیدی:

تورمالین، میکاشیست، کمپلکس گلگهر، پهنه سندنج- سیرجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1187826>

